

144

D E K R E T

z dnia 14 kwietnia 1948 r.

w sprawie dostosowania do warunków powstałych w związku z wojną zasad postępowania scaleniowego, przewidzianego w ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. W przypadkach, gdy art. 20 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 833) wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 67, poz. 622 i z 1933 r. Nr 22, poz. 167) przewiduje zastąpienie z urzędu poszczególnych uczestników scalenia przez sołtysa (burmistrza), a zastępstwo to miało dotyczyć więcej niż jednej osoby — powiatowa władza administracji ogólnej może wyznaczyć dla wymienionych uczestników scalenia innych przedstawicieli, w miarę możliwości dla każdego z tych uczestników spośród najbliższych jego krewnych.

2. Przedstawicielom tym przysługują wówczas w zakresie zastępstwa te same uprawnienia, co sołtysom (burmistrzom).

Art. 2. Grunty będące w zarządzie władz wojсковych mogą być objęte postępowaniem scaleniowym tylko za zezwoleniem tych władz.

Art. 3. 1. Jeżeli wskutek zatarcia granic i braku odpowiednich dokumentów pomiarowych co do całości obszaru scalenia lub poszczególnych jego części nie jest możliwe określenie obwodnicy gruntów, należących do poszczególnych uczestników scalenia, to dla ustalenia dotychczasowego stanu posiadania na tym obszarze (na całym obszarze scalenia lub na poszczególnych jego częściach):

- a) zamiast pomiaru gruntów należących do poszczególnych uczestników scalenia wprowadza się tylko wielkość powierzchni tych gruntów na podstawie dokumentów lub administracyjnego postępowania wyjaśniającego,
- b) różnicę w łącznym obszarze tych gruntów, jaka by się okazała po dokonaniu nowego pomiaru całego tego obszaru rozkłada się na wszystkich uczestników scalenia, proporcjonalnie do wyprowadzonej w myśl

pkt a) powierzchni gruntów należących do poszczególnych uczestników scalenia.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 szacunek gruntów należących do poszczególnych uczestników scalenia ustala się:

- a) jeżeli grunty te daje się na tyle umiejscowić, że można ustalić ich przynależność do określonego rodzaju gruntów na danym obszarze — na podstawie klasyfikacji tego rodzaju gruntów,
- b) w przeciwnym razie na podstawie przeciętnej wartości gruntów, których takie umiejscowienie nie jest możliwe.

Art. 4. Postępowanie scaleniowe, wszczęte przed 1 września 1939 r. na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, a nie zakończone, prowadzi się w dalszym ciągu w myśl przepisów tejże ustawy ze zmianami, określonymi w art. 5—7.

Art. 5. 1. Jeżeli w postępowaniu scaleniowym wydano już orzeczenie, zatwierdzające stary stan posiadania i szacunek gruntów (art. 31 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów), ale orzeczenie o zatwierdzeniu projektu scalenia jeszcze nie zapadło lub nie stało się wykonalne, w międzyczasie zaś uległ zmianie w sposób istotny stary stan posiadania albo zmieniła się w sposób istotny wartość poszczególnych gruntów wskutek dokonania w nich przekształceń lub zmiany rodzaju użytkowania tak, że wskutek tego mogłoby nastąpić pokrzywdzenie poszczególnych uczestników scalenia — postępowanie, dotyczące ustalenia starego posiadania, powinno być powtórzone w całości lub w odpowiedniej części z uwzględnieniem zaszłych zmian.

2. Przepis ust. 1 nie ma jednak zastosowania w przypadku, gdy postępowanie scaleniowe doprowadzono do prowizorycznego wyznaczenia projektu scalenia na gruncie (art. 33 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów) i uczestnicy scalenia weszli w posiadanie nowowydzielonych działek.

Art. 6. 1. Jeżeli postępowanie scaleniowe nie zostało zakończone, a akta, mające istotne znaczenie dla dalszego jego toku, zaginęły lub uległy zniszczeniu w całości lub w części — postępowanie scaleniowe powtarza się w całości lub w odpowiedniej części.

2. Jeżeli jednak doprowadzono postępowanie scaleniowe choćby do prowizorycznego wyznaczenia projektu scalenia na gruncie (art. 33 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów) i uczestnicy scalenia objęli nowowydzielone działki w posiadanie, to bez względu na województwo, w którym toczy się postępowanie scaleniowe — w przypadku gdy:

- a) orzeczenie o zatwierdzeniu projektu scalenia jeszcze nie zapadło lub nie uprawomocniło się — stosuje się odpowiednio art. 50 cz. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów,
- b) orzeczenie o zatwierdzeniu projektu scalenia już się uprawomocniło — stosuje się odpowiednio art. 50 cz. 2 pkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

3. W przypadkach, określonych w ust. 2 pkt a), stary stan posiadania i szacunek gruntów w braku dokumentów pomiarowych może być ustalany przy odpowiednim zastosowaniu art. 3.

Art. 7. O przystąpieniu do powtórzenia postępowania scaleniowego (art. 5 i art. 6 ust. 1) orzeka powiatowa władza administracji ogólnej z urzędu lub na wniosek stron.

Art. 8. 1. Z czynności scaleniowych dokonanych w okresie okupacji mogą być uwzględnione w toku postępowania scaleniowego, przewidzianego w ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, tylko te czynności, które odpowiadają przepisom wymienionej ustawy, a nie mają charakteru orzeczeń.

2. Jeżeli w toku scalenia, przeprowadzonego przez władze okupacyjne, uczestnicy scalenia objęli nowowydzielone działki w posiadanie — stosuje się odpowiednio, bez względu na województwo, na którego obszarze wdrożono scalenie, art. 50 cz. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

Art. 9. Jeżeli zachodzi stan faktyczny, określony w art. 6 ust. 2 pkt a) i art. 8 ust. 2, a uczestnicy scalenia w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu nie wniosą do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej zażaleń z tytułu pokrzywdzenia, faktyczny stan posiadania, zaistniały w wyniku scalenia, podlega zatwierdzeniu ze skutkami zatwierdzenia projektu scalenia bez możliwości zmiany tego posiadania.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

w z. Stanisław Kowalewski

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 marca 1948 r.

o założeniu Akademii Lekarskiej w Szczecinie.

Na podstawie art. 16 i 19 ust. 3 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłada się Akademię Lekarską w Szczecinie jako państwową wyższą szkołę akademicką.

§ 2. W Akademii Lekarskiej tworzy się wydział lekarski, a w ramach tego wydziału — oddział stomatologiczny.

§ 3. Bezpośredni nadzór nad Akademią Lekarską powierza się Ministrowi Zdrowia.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia

porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski